

Yngve Wollin, en Sturkögrabb i Californien

När jag gick igenom min fars efterlämnade handlingar efter hans död i juli 1973, hittade jag ett gammalt gulnat odaterat tidningsutklipp. Det innehöll ett resebrev med titeln "En Sturkögrabb i Californien " undertecknat av Yngve Wollin.

Jag påminde mig att min far i positiva ordalag ofta talat om "Wollinarna på Sturkö" och jag visste att flera av dem var sysslingar till min far och därför borde vara Långörasläktingar. Artikeln var skriven på vintern 1924, i slutet av den högkonjunktur som sedan slutade med börskraschen 1929 i USA.

Cirka 150 av föreningens kända släktingar, de flesta från Sturkö, utvandrade till Amerika under 1800-talets senare del. Kanske finns någon eller några av dina släktingar med i vårt arkiv? Om du har rötter på Sturkö finns det goda skäl att anta att du är en "långöring", d v s ättling till lotsen Håkan Kraak och hans hustru Annica som föddes i mitten av 1600-talet. Då finns det möjligheter att några uppgifter finns i vårt register, som kan hjälpa dig de första stegen i sökandet efter dina släktingar i USA.

"Wollinarna" är bara några av dessa intressanta personligheter. De flesta "Wollinarna" utvandrade till Amerika och Australien under senare delen av 1800-talet och fram till första världskriget. Yngve Wollin var tredje barnet i en familj med nio barn. De australiska ättlingarna är ännu okända, men i USA finns mer än hundra kända ättlingar till syskonen Wollin.

Vi vill mycket gärna komma i kontakt med Wollinättlingar både i Sverige och utomlands.

På bilden fr.v.
Yngve (Ben), Linnea (Nea) och Ivan Wollin

Vilka var Wollinarna?

Gustaf Alfred Wollin f 1821 var köpman och lantbrukare, gift med Karin Nilsson f 1828 (syster till Carl Jacob Nilsson). Familjen var bosatt på Torp, Senoren och senare på Skällens, Sturkö. Gustaf Wollin var son till löjtnanten och lotsfördelningschefen Gustaf Adolf Wollin f 1783 och Sophie Louise Humble. Gustaf Adolf var son till konteramiral Lars Wollin f 1734. Hans far var rådmann Magnus Wollin f 1697 i Simrishamn och samtida med Håkan Kraaks barn.

I Gustaf Alfreds och Karins familj föddes åtta barn: Carl Fritiof 1851, Gustaf Adolf 1852, Göte Harald 1854, Hjalmar Napoleon 1856, Maria Elina 1860, Kerstin Amanda 1861, Carl Richard 1863, Hilda Johanna 1866, hon är väl värd en egen krönika samt Ernst Fritiof "Fred" 1868,

Yngve Wollin (1902-10-05--1988-10-15) var son till Carl Richard Wollin. Linnea var en yngre syster till Yngve och Ivan var en äldre bror till Yngve. Yngve gifte sig med Alice G Björk (1904 -08-06--1991-10) och familjen var bosatt väster om Klippiga bergen i Spokane, residensstad i Washington USA. De hade sonen Charles Leonard (1928-12-28--1998-02-06) samt Richard, Allen, Robert, Jack och Diana.

Se även Sturköbladets vinternummer 2009.

Bertil Petersson
Sturkögrenen 113624-431

En Sturkögrabb i Kalifornien - Enskilt till Karlskrona-tidningen.

Los Angelos, Californien 1924.

Mången gång har jag tänkt att skriva ett brev härifrån till någon av min hembygds tidningar och skildra några personliga intryck från denna avlägsna del av världen.

Los Angelos ligger som bekant vid Stilla havskusten men gör just ej skäl för sitt spanska namn, "Ängelsstaden". Åtminstone har jag inte upptäckt några änglar här, i varje fall inte av det ljusare slaget. Los Angelos är som bekant "Filmstaden" par préférence. Där har vi bl.a. madame Tingley, m.fl. celebriteter.

Innan jag hamnade i staden ifråga, var jag i Minneapolis, där jag hade många anhöriga, men som tider och förtjänster voro skrala beslöt jag tillsammans med en annan "grabb" från hemtrakten samt två andra svenskar att tillsammans per bil göra den långa färden tvärs över hela amerikanska kontinenten till Kalifornien. "gulderlandet" som det kallas. Ja guld finns där nog, men det är nog så svårt att ta reda på.

Färden pågick i susande fart under 12-14 dagar. Det var den mest intressanta resa, en f.d. "Sturkögrabb" kunnat drömma om, ty den gick stundom genom oändliga ödemarker, som hela vägen markerades av söndergångna bildelar – än ett hjul eller ring, än hela karosseri i kras – upp över snöhöjda berg, flera tusen meter höga än ned i grönskande yppig vegetation.

Med geväret och kameran i hand gjorde vi oss dock mången stund såsom avbrott i resans besvärligheter. Bland Arizonas och New Mexicos vilda, men storslagna och underliga bergformationer "knäppte" vi en del intressanta vyer.

Slutligen gick vägen upp bland snöberg, högt upp mot molnen samt sedan ner i en dal nere vid Stilla havets strand, och så vore vi vid resans mål, - Los Angelos, där den låg inbäddad i tropisk växtlighet bland palmer och ett otal av tropikens för oss nordbor okända floraalster.

Här har den svenske, kände konstnären Karl Eldh nu slagit ner sina bopålar. Underligt ändå att "midnattssolens land" skall exportera eld till det solbelysta gulderlandet i fjärran västern. Den som kommit för att "skära guld med täljknivar", som det gamla uttrycket lyder, får nog en mera prosaisk syn på saken ty så lätt åtkomlig är gunås inte den gyllne kovan. Här som överallt i "Onkel Sams" land får man sannerligen göra skäl för sig, om man skall få något. Det värsta är den arbetslöshet som nästan ständigt råder. Här kan man sannerligen icke lita på att stat och kommun skola skaffa arbete och förtjänst åt en under inträffad arbetslöshet. Här fjäskas inte i det fallet såsom hemma i Sweden. Här heter det: "hugg i och hjälp dej själv".

Jag skulle vilja se några skrikhalsar hemma i vårt gamla Sverige få gå igenom – "den amerikanska ekluten", - som det heter. Det skulle bekomma vederbörande gott, tror jag. Trots det att man lär, att Amerikas U.S.A. är "demokratisk republik" skulle man snarare kunna säga, att den är plutokratiskt enväldig. Kungen här heter Dollar. Han regerar enväldigare än någon suverän härskare och hela folket i gemen är till synes hans livegna. Det förefaller mig som om folket vuxit upp i en stilla ort i vårt lilla stillsamma land, men som om hela U.S.A:s över 100 milj. människor utgjorde en enda rastlöst efter Kung Dollars pipa dansade hop, likt israeliterna kring Arons gyllne kalv.

Här i Los Angelos är den mest kosmopolitiska blandning av människor, som gärna kan tänkas – negrer, indianer, kineser, japaner, mexikaner o.s.v. Cowboys i trasgranna dräkter med kolossala revolverar i bältet fullbordar den brokiga tavlan.

Här kan man gå upp i de snötäckta bergen och roa sig med att kasta snöboll för att en stund efteråt taga ett svalkande bad i Stilla havets ljumma böljor. Jag har mången gång med vemod stått och blickat över oceanens oändliga vattenspegel och låtit tanken flyga tillbaka till min hemö, till den tiden då jag blickade över hembygdens fjärdar och såg Karlskrona ligga med sina vita hus inbäddad i aftonrodnadens molnbäddar. Jag kan ännu se syskonkretsen och far sittande vid aftonlampan och läsande Karlskrona-Tidningen. Jag erinrar mig i dessa stunder gärna en strof, som jag sett på mången väggbonad i hemorten, denna nämligen:

*Klingar inte modersmålet skönast
Binder ej ditt hem med dubbla garn?
Lyser icke själva gräset grönast
Kring den tuva där vi lekt som barn*

Yngve Wollin

